ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ 3180027

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΕΚΤΩΡ ΚΩΤΣΗΣ-ΠΑΝΑΚΑΚΗΣ 3180094

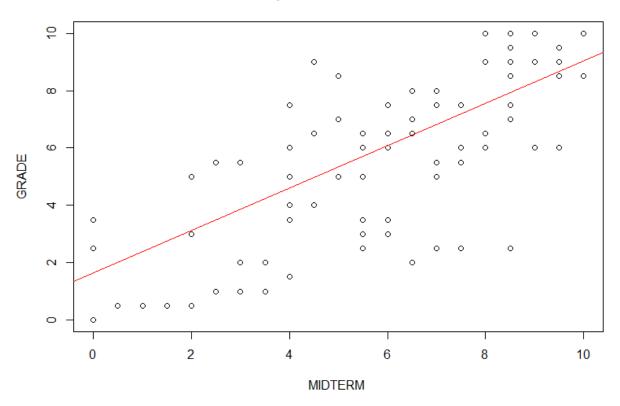
1)

a.

Για την γραμμικότητα των δυο μεταβλητών MIDTERM, FINAL φτιάχνουμε scatterplot με γραμμική παλινδρόμηση.

```
> Aldata <- grades_2014_data
> attach(Aldata)
> plot(MIDTERM, GRADE, main="Scatterplot MIDTERM & GRADE", xlab="MIDTERM ",
ylab="GRADE")
> abline(lm(MIDTERM~GRADE), col="red")
```

Scatterplot MIDTERM & GRADE

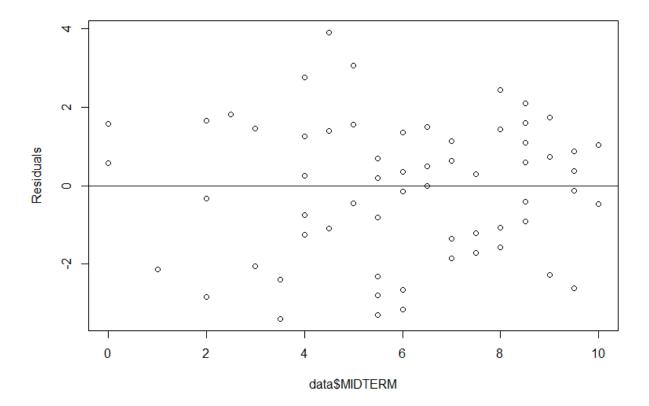

Φαίνεται η σχέση των δυο μεταβλητών να είναι γραμμική αφού τα στοιχεία δεν απέχουν πολύ από την κόκκινη γραμμή γραμμικής παλινδρόμησης ελαχίστων τετραγώνων και σχέση αύξουσα λόγω της κλίσης της.

```
> data <- Aldata[complete.cases(Aldata), ]
> scores.lm = lm(data$GRADE ~ data$MIDTERM)
> scores.res = resid(scores.lm)
```

```
> plot(data$MIDTERM, scores.res, ylab = "Residuals")
> abline(h = 0)
```

Αφαιρέσαμε τις περιπτώσεις με τα NAs.

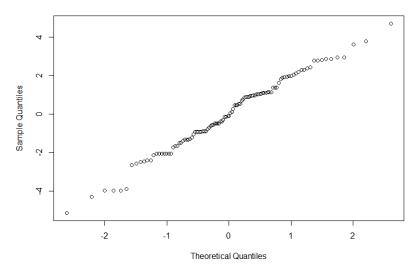

Κάνουμε plot τα residuals (απόσταση από την κόκκινη γραμμή) των δεδομένων από το διάγραμμα της γραμμικής παλινδρόμησης με τον βαθμό MIDTERM.

Φαίνεται ότι δεν απέχουν αρκετά από την y = 0 οπότε θα υποθέσουμε ότι ικανοποιείται η ομοσκεδαστικότητα.

> qqnorm(lm(MIDTERM~GRADE)\$residuals)

Normal Q-Q Plot

Τα σημεία στο Q-Q Plot είναι αρκετά συγγραμικά οπότε οι δυο μεταβλητές κατανέμονται κανονικά.

b.

```
> m <- lm(GRADE ~ MIDTERM)
> b0 <- m$coefficients[1]
> b1 <- m$coefficients[2]
> SEB0 <- summary(m)$coefficients[1,2]
> SEB1 <- summary(m)$coefficients[2,2]
> b1
    MIDTERM
0.8290192
> t <- -qt(0.025, df = 109)
> ci <- b1 + c(-1,1) * t * SEB1
> ci
[1] 0.7035840 0.9544545
```

Διάστημα εμπιστοσύνης b1 95% = [0.7035840, 0.9544545]

c.

Για να υπάρχει μια σχέση των GRADE και MIDTERM πρέπει το b1 να μην είναι 0, αφού

```
(Grade = b1 * Midterm + ..)
```

Παίρνουμε τις υποθέσεις

H0: b1 = 0

H1: b1 != 0

```
summary(m)

Call:
lm(formula = GRADE ~ MIDTERM)

Residuals:
```

Το pvalue είναι πολύ μικρό άρα δεχόμαστε την εναλλακτική υπόθεση. Δηλαδή το b1 είναι διάφορο το 0 και τελικά υπάρχει σχέση μεταξύ των δύο μεταβλητών.

d.

Κάνουμε εκτίμηση του τελικού βαθμού με πρόοδο εφτά χρησιμοποιώντας τον τύπο γραμμικής συσχέτισης.

```
> newGrade <- b1 * 7 + b0
> newGrade
MIDTERM
6.378735
```

Με διάστημα εμπιστοσύνης [5.960928, 6.796541]

e.

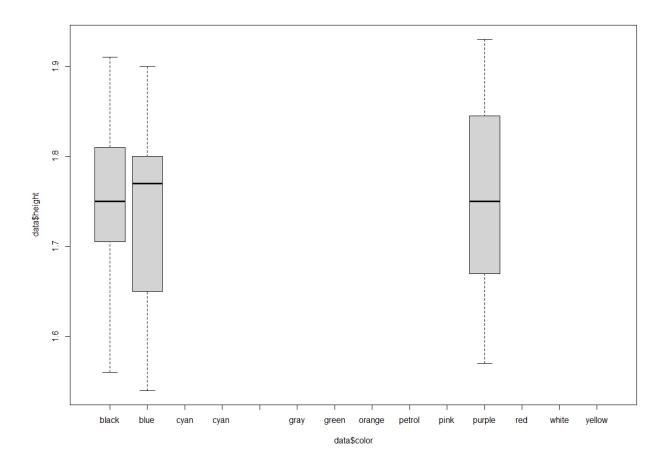
```
> predict(m, newdata = data.frame(MIDTERM = 7), interval = "prediction")
fit lwr upr
1 6.378735 2.537905 10.21956
```

Με διάστημα εμπιστοσύνης [2.537905, 10.21956]

a. Παρατηρούμε ότι τα τρία δημοφιλέστερα χρώματα είναι το μαύρο, μπλε και μοβ.

πλάϊ – πλαϊ boxplots

```
A2data$height[94] = 1.76 #outlier replacement
> plot(A2data$height ~ A2data$color)
> plot(data$height ~ data$color)
```


Δεν φαίνεται να υπάρχει συσχέτιση του χρώματος με το ύψος, τα boxplots είναι αρκετά όμοια μεταξύ τους, οι φοιτητής που επέλεξαν το μαύρο έχουν μικρότερο Q1-Q3 range ύψους, πράγμα που μπορεί να

οφείλεται στο γεγονός ότι από τους φοιτητές που επέλεξαν μαύρο η πλειοψηφία είναι Male. Αλλά σε γενικές γραμμές η σύνοψη των πέντε αριθμών δεν έχει μεγάλες διαφορές για τα τρία χρώματα.

*Δεν λάβαμε υπόψη μας το κόκκινο αν και ήταν στην 3^{η} θέση με ισοβαθμία.

b.

Θα εφαρμόσουμε F έλεγχο σημαντικότητας, τα δεδομένα μας είναι επαρκή σε αριθμό τυχαία και ικανοποιούν σε αρκετά μεγάλο βαθμό το κριτήριο της ομοσκεδαστικότητας.

Η0: Οι μέσοι όροι των υψών για τα τρία χρώματα είναι ίδιοι

Η1: Οι μέσοι όροι των υψών ανά χρώμα διαφέρουν για κάποια χρώματα

```
> summary(res.aov)

Df Sum Sq Mean Sq F value Pr(>F)

data$color 2 0.0059 0.002935 0.342 0.712

Residuals 67 0.5754 0.008588

1 observation deleted due to missingness
```

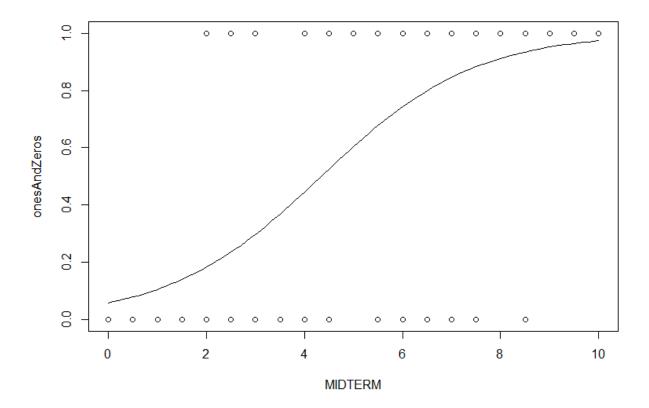
Το pvalue του ελέγχου είναι αρκετά μεγάλο ~71% όποτε δεχόμαστε την μηδενική υπόθεση ότι το ύψος ενός φοιτητή δεν εξαρτάται από την επιλογή χρώματος.

a.

Γενικά παρατηρούμε μια αύξουσα σχέση μεταξύ του βαθμού της προόδου και το αν ο τελικός βαθμός του φοιτητή είναι προβιβάσιμος, το οποίο είναι λογικό αν σκεφτούμε ότι ο βαθμός της προόδου είναι μέρος του τελικού βαθμού. Τα δεδομένα μας είναι πολύ εύκολο να τα διαχωρίσουμε για συμπερασματολογία μέσω λογιστικής παλινδρόμησης με επιτυχία τελικό βαθμό μεγαλύτερου ή ίσου του 5.

Δημιουργούμε τον πίνακα με τις επιτυχίες, φτιάχνουμε το μοντέλο της λογιστικής παλινδρόμησης με βάση τις επιτυχίες και στην συνέχεια δημιουργούμε το plot με βάση την πρόβλεψη του y από το μοντέλο σε συγκεκριμένα διαστήματα του x.

```
> onesAndZeros <- ifelse(GRADE >= 5, 1, 0)
> plot(MIDTERM, onesAndZeros)
 model <- glm(onesAndZeros~MIDTERM, family = binomial("logit"))</pre>
Coefficients:
(Intercept)
                MIDTERM
                0.6397
Degrees of Freedom: 110 Total (i.e. Null); 109 Residual
Null Deviance:
                   149.1
Residual Deviance: 96.6
                           AIC: 100.6
#Creating 101 numbers 0.0, 0.1 ... 10.0
#Calculating prediction of y in the logistic regression line and plotting it
> x < - seq(from = 0, to = 10, by = 0.1)
 y <- predict(model, newdata = data.frame(MIDTERM = x), type = "response")
  lines(x, y)
```


b.

```
      56
      57
      58
      59
      60
      61
      62

      63
      64
      65
      66

      0.67726553
      0.69108653
      0.70457383
      0.71771280
      0.73049094
      0.74289787
      0.75492526

      0.76656679
      0.77781808
      0.78867657
      0.79914142
      72
      73

      74
      75
      76
      77

      0.80921341
      0.81889479
      0.82818921
      0.83710152
      0.84563769
      0.85380467
      0.86161027

      0.86906302
      0.87617210
      0.88294719
      0.88939838
      82
      83
      84

      85
      86
      87
      88

      0.89553609
      0.90137096
      0.90691381
      0.91217550
      0.91716694
      0.92189898
      0.92638239

      0.93062780
      0.93464565
      0.93844620
      0.94203943
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
      9
```

Εφόσον έχουμε φτιάξει ήδη την καμπύλη της λογιστικής παλινδρόμησης αρκεί να βρούμε το αντίστοιχο y, δηλαδή την πρόβλεψη πιθανότητας επιτυχίας του μαθήματος του μοντέλου για συγκεκριμένο βαθμό midterm. Για midterm = 5 βρισκόμαστε στο x = 5.0 το οποίο είναι το 51° σημείο της υπολογισμένης καμπύλης (αφού ξεκινάμε από το 0.0, 0.1 .. 5.0 .. 10.0) άρα η πιθανότητα που μας ζητείτε είναι το

 $51^{\circ} y = 0.60381386$

c.

```
summary(model)
Deviance Residuals:
                  Median
-2.3358 -0.5486
                           0.6696
                                     1.8437
Coefficients:
                        0.6171
                                -4.500 6.80e-06
MIDTERM
              0.6397
                        0.1166
                                  5.488
Signif. codes: 0 \*** 0.001 \** 0.01 \*' 0.05 \'.' 0.1 \' 1
(Dispersion parameter for binomial family taken to be 1)
    Null deviance: 149.078 on 110 degrees of freedom
Residual deviance:
                   96.598
AIC: 100.6
Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

Για να εξετάσουμε άμα υπάρχει σχέση μεταξύ των δύο μεταβλητών κάνουμε έναν z έλεγχο για το b1 της καμπύλης. Άμα το b1 = 0 τότε δεν υπάρχει σχέση αφού η κλίση της καμπύλης σχέσης θα είναι οριζόντια.

H0: b1 = 0

H1: b1 != 0

Ο έλεγχος μπορεί να υπολογιστεί εύκολα από την r η οποία δίνει πολύ μικρό pvalue που σημαίνει ότι απορρίπτουμε την μηδενική υπόθεση και δεχόμαστε την εναλλακτική. Άρα ο βαθμός της προόδου σχετίζεται (και μάλιστα θετικά) με την επιτυχία του φοιτητή.

d.

Μπορούμε να προβλέψουμε ότι θα περάσει αφού έχουμε υπολογίσει ότι η πιθανότητα του φοιτητή να περάσει είναι περίπου 60% > 50%. Αυτό δεν σημαίνει ότι η πρόβλεψη μας θα γίνει πραγματικότητα, απλά είναι πιο πιθανή η επιτυχία από την αποτυχία.

Σύμφωνα με την Αρχή της Πιθανοφάνειας το πιο πιθανό σενάριο για το νόμισμα που το έχουμε ρίξει 100 φορές και οι 44 έχουν έρθει κορώνα είναι να έχει 44% πιθανότητα να έρθει κορώνα. Θα μπορούσε να νόμισμα να είναι δίκαιο, αλλά το πιο πιθανό είναι να έχει ο πληθυσμός των ρίψεων ίση πιθανότητα με το δείγμα (100 ρίψεις).

Μπορούμε να το αποδείξουμε βρίσκοντας το

 $\hat{\theta}_{MLE} = \arg\max_{\theta \in \Theta} \lambda(\theta)$, όπου $\lambda(\theta) = \log L(\theta)$ συνάρτηση λογαριθμικής πιθανοφάνειας (log-likelihood)

$$L(\theta) = {100 \choose 44} \theta^{44} (1 - \theta)^{56}$$

$$\hat{\theta}_{MLE} = \max(\lambda(\theta)) \forall \theta \in \Theta$$

$$\lambda(\theta) = \log(L(\theta)) \Leftrightarrow$$

$$\lambda(\theta) = 44\log\left(\binom{100}{44}\theta\right) + (100 - 44)\log(1 - \theta)$$

Για να βρούμε το θ στο οποίο μέγιστοποιείτε η καμπύλη πρέπει θ : $\lambda'(\theta) = 0 \Leftrightarrow$

$$\frac{44}{\theta} - \frac{56}{1 - \theta} = 0 \Leftrightarrow$$
$$\theta = 0.44$$

Άρα $\hat{\theta}_{\mathit{MLE}} = 0.44$